

kapitalpensionen; det afhænger jo fuldstændig af ens alder, hvordan man kan omvæksle en sådan ordning, og derfor er det et urimeligt indgreb over for de mennesker, der har disponeret i tillid til de gældende regler.

Herudover skal erhvervslivet straffes. For man har lovet, at selskabsskatten skulle sættes ned, og den nedsættelse skulle så finansieres af en række ændringer i opadgående retning. Men nu gennemfører man kun skatteskærperne, mens selve nedsættelsen af selskabsskatten bortfalder.

Hertil kommer, at hvis man ser på afgifterne, så er der en stor del af afgifterne, omkring 600-700 mio. kr., som alene forøger erhvervslivets omkostninger. Og her er det, regeringen rammer fuldstændig skævt i sit indgreb, for det, der er hovedårsagen til, at det går dårligt med betalingsbalancen, er ud over den store vækst i den offentlige sektor det, at erhvervslivet har mistet markedsandele. For overskuddet kunne have været langt større, hvis ikke industrien havde mistet markedsandele overalt som følge af, at konkurrenceevnen er blevet ødelagt.

Og så gør man det endnu værre ved at lægge yderligere afgifter ovenpå og forringe afskrivningsreglerne og uden at gennemføre den letelse af selskabsskatten, som man havde stillet i udsigt.

Derfor må jeg konkludere, at også på dette punkt har hr. Frank Aaen fået sine ønsker opfyldt. Ja, for det er næsten for socialistisk for hr. Jes Lunde fra SF, kan jeg tænke mig, når jeg nu kender hans synspunkter.

Og så er kronen på værket selvfølgelig, at hr. Frank Aaen også har fået gennemført et indgreb over for aktionærene, dem, der investerer i aktier: De skal nu have en særskat på 5 pct. Og hele begrundelsen for aktieafgiften lå i, at man ville nedsætte selskabsskatten, og derfor mente regeringen, at man godt kunne retfærdiggøre en aktieskat. Men nu nedsætter man ikke selskabsskatten, men indfører bare aktieafgiften.

Så vi kan ikke på nogen måde have sympati for denne socialistiske politik.

Og hvis man kigger på en række elementer i pakken med ændringer, er der jo også sket det, at beskattningen af den sidst tjente krone nu går i vejret, idet man forhøjer skatteloftet. Og den ekstra bruttoskat på 1 pct., som kun skulle være en midlertidig pensionsopsparing, bliver nu en permanent bruttoskat, for de beløb, der indbetales, er forskellige, men alle modtager det sam-

me beløb ved udbetalingen, og det er det samme som en skat.

Så nu får vi altså en bruttoskat på 9 pct. i stedet for 8 pct., et skatteloft på 59 pct. i stedet for 58 pct. og en ejendomsværdibeskatning, som er langt hårdere end lejeværdibeskatningen, samtidig med at vi får en kraftig reduktion af rentefradragsretten.

Alle mennesker, som har et transportproblem og derfor skal bruge en bil, bliver ramt, og de, der har firmabiler, og som har et hårdt arbejde og slider for at skaffe ordrer hjem til det danske erhvervsliv, skal selvfølgelig også have en større skat. Det er jo også noget af det erhvervsvenlige, som Det Radikale Venstre har fået med.

Og kapitalpensionen bliver ramt hårdt, og man foretager en øget beskatning af de mennesker, der har små renteindtægter.

Man øger erhvervsskatterne, og man griber ind i adgangen til generationsskifte ved at forringe reglerne – med det resultat, at et af Danmarks store, pragtfulde firmaer, Lego, kan komme i store vanskeligheder i fremtiden. Og man truer samtidig A.P. Møller, fordi det også dér er faldet venstrefløjens for brystet, at der er nogen her i landet, som arbejder for at skaffe landet valutaindtægter, sådan at andre kan forbruge dem.

Gennemført socialistisk er denne pakke!

Venstre var parat til et samarbejde, og Venstre var enig i, at der skulle et indgreb til, for overskuddet var soldet væk, og selv om det var nogle andre, der havde soldet det væk, ville vi alligevel godt være med til at betale regningen.

Men det forudsatte, at vi fik en aftale, som gik i en helt anden retning end det, som vi nu kan se. Og det er også det, som Venstre vil arbejde for at gennemføre, så snart vi har muligheder for det.

For det første ønsker vi at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, og det vil sige, at vi vil af med mange af de byrder, der er lagt på erhvervslivet, bl.a. ved det her indgreb, og det vil vi, fordi vi mener, at man skal producere sig ud af vanskelighederne. Og vi skal give erhvervslivet sådanne vilkår, at det kan konkurrere med udlandet.

Vi ønsker, at der igen bliver bedre muligheder for at spare op til pension; vi synes, det er positivt, at mennesker vælger at prøve at pensionere sig selv. Og vi vil arbejde for, at det igen kan betale sig at investere i erhvervslivet, og vi vil arbejde for, at det kan betale sig at have